

Het was een mooie dag. De bijtjes vlogen rond.
En Zara en Stan deden spelletjes op de grond.

Ze hadden jonge insecten
gevonden, in het hoge gras.

Daar kletsten ze mee
door Zara's vergrootglas.

Hoewel dat glas heel **gewoon** leek,
kon je met insecten **praten** als je erdoorheen keek!

Toen hoorde Zara
een **zoemend** geluid.
Het was een bij. Hij zag er **bezorgd** uit.

'Help! Een vlinder zit vast – kom gauw!' zoemde de bij.
'Haar vleugels zitten vastgekleefd. Het is hier vlakbij.'

Zara en Stan renden met hem mee en zagen een glas.

Dat hadden ze zelf laten liggen in het hoge gras!

'Maak je geen zorgen,' zei Zara.

'We bedenken een plan.'

'Ik heb een idee. Haal **gauw**
wat water en watten!'
zei Stan.

Toen hield hij het glas een klein beetje scheef.
En Zara schonk het sap eruit,
zodat de vlinder veilig bleef.

‘Stil blijven zitten,’ zei Stan,
‘zodat we je niet aanraken.
We gebruiken druppels water
om je vleugels schoon te maken.’